

СВОБОДА (LIBERTY)

The Ukrainian newspaper published three times a week: Tuesday, Thursday, and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ПЕРВАЯ ПЕРИОДИКА

ПЕРВАЯ ПЕРИОДИКА
ПЕРВАЯ ПЕРИОДИКА
ПЕРВАЯ ПЕРИОДИКА

Entered as second-class matter March 30, 1911, at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917, authorized July 21, 1918.

У КРАЇНИ належить гроші лише мон-ордером, а не паперовими грошми, бо є гроші. Звучення Дирігентів лише один, який чистить 15 центів від кожного канадського паперового долара.

За кожною зміною адреси платиться 10 центів.

Адреса: 8700000, 88 Grand Street, Jersey City, N. J.
Телефон: 441-1111 і 441-1112

Телефон Гоа. Капеліттер Укр. Народного Союзу — 1838 Montross.

Ми мон-ордером і чеків не беремо, а лише паперові гроші. При отриманні зовнішнього платежу долати мон-ордер або чек.

За всі оголошення розміщується в "Свободі" редакція не відповідає.

ГРОМАДИ ОРГАНІЗУЮТЬ І ЗБИРАЮТЬ ПОМІЧ ДЛЯ ВАШИХ БРАТІВ І СЕСТЕР В СТАРИМ КРАЮ І СЕПЧАС ВІДСІЛАЮТЬ ІМІ ВОНИ ЖИДУ НА ВАШУ ПОМІЧ!

ЧИ ВАША ГРОМАДА ВЖЕ ПРИГОТОВИЛАСЯ ДО ПОМОЧІ ГОЛОДІЛИМ, ХОРИМ, РАНИНИМ, ВЯЗНИМ, І СИРОТАМ УКРАЇНИМ В ГАЛИЧИНІ?

ПОДАВАЙТЕ ДО ВІДОМА УСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ЗАГАЛНЬОМУ ЧЕРЕЗ ЧАСОПИСІ

ВІДОЗВА

ДО ХВАЛЬНИХ УРЯДНИКІВ ГОЛОВНИХ, МІСЦЕВИХ І ЧЛЕНІВ УКР. НАРОДНОГО СОЮЗУ, УКР. РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ, ПРОВІСНИКА І ПРОЧИХ ЗАПОМОГОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Високоповажні Добродію!

Перед минуною конференцією У. Н. Союзу члени цього Союзу і члени інших братніх організацій підносили голоси за злічення всіх українських організацій в одну комісію і визначити делегатів майбутньої конференції, щоби вони старалися всіма засобами допомогти їм, аби вони могли виступити, мовляючи, натуральною мовою і організації, що шкодять і лише розвиває нашу сім'ю.

Конференція У. Н. Союзу, котра відбулася в дні 11-16 жовтня ч. р. в Філадельфії, Па., пішла за голосом членів українських запомогових організацій, котрим належить на серйозні, щоби по їх смерті родина, оставша по них, була забезпечена не лише словами але і на ділі і постановила дати почин до той злики та уповноважила існуючих членів, щоби відслідували у сім справі до Вас, дорогі Родимі, до членів тих організацій, котрі творять і удержують загальні організації.

Чи така злика потрібна і корисна, не полишимо до вишнішньої загаловою членів тих організацій, а чи можлива, це буде також від нікого залежати лише від Вас, дорогі Родимі.

Вибачте скажемо лише це: що не числячи якоїсь користі моральної, як принесла така злика, на українську комісію в Західних Землях, котрі мають мізерну кількість грошей, не приведе обидви користі частини одної великої запомогової організації.

Візьмім лише цей факт: у своїх спростах до фінансовий секретар У. Н. Союзу на конференції заявив, що платив головним членам і адміністрації за послуги, яких вони хотіли, 15.275 доларів. Подумайте лише, скільки добра можна зробити за цю суму грошей і скільки можна обтерти надоласами в нужді ідовам та сиротам, хорім і калікам, членам і нечленам організації тут і в старому краю, якби висланили подібні видатки всіх запомогових організацій, непотрібно, що так виразимо.

Тому, щоби справу так великої важко розібрати всесторонньо, отсим пропонуємо загал членів українських запомогових організацій зібрати слово в сім справі і за посередництва своїх органів висказати свої гадки.

В надії, що Ви, Високоповажні Родимі, відгукнетеся громадою на нашу відзову, пишемося

з правдивим поважанням

КОМІТЕТ ЗЛУКИ З РАМЕНІ УКР. НАРОДНОГО СОЮЗУ:

Семен Ядловський, Юлія Павчук, Іван Савчук, Іван Шкар, Стефан Бако, Дмитро Братусь.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ВИЗДРУ УКР. РЕСП. КАПЕЛУ ДО ВАРШАВИ.

ОТВЕТНИЙ ЛИСТ ДО УКРАЇНСЬКОЇ РЕПУБЛІКАНСЬКОЇ КАПЕЛИ І ПІ ДІРГЕНТА, Д. КОШИЦЬ.

(Спеціальна кореспонденція "Свободи").

Турин, Чехія, 11 жовтня, 1920.

Пане Головинні Дірігенті і т. н. Ми не тільки інформували, але й давали урочисті призначення: я давав їм перед чужими і перед своїми. Як же пер дити-чужим на науку і свої люди; як ви самі собі в очі глянете, коли ви на прикінці ті урочисті призначення зрадили й потоптали?

Дозвольте нагадати вам кілька фактів.

Чи згадуєте ви, як прийняло нас галицьке громадянство на початку нашої подорожі? Чи заступився історичний концерт нашої України, який виступав під керівництвом українського співу від Москви до Львова і який, коли борилося ті українське розв'язання на полі бити?

Приймаєте, як потім нам зробили велику честь: першим урочистим маршем перейшли галицьке військо, вийнявши в нас своїх товаришів по зброї?

Коли будете ви, панове, переходити побиля польських торгів, галицьких та тепер ще за гратами сидять і понувають цивілізованого світу на боротьбу його проти одичавілих ворогів? Москвитини та Польща і приїждять симпатизувати на наш бік. Щоб сказати, ти ми, самі і люди від нас виступали, а промовляли, а декламували, давали інформації, ширили відомості, атестували

заким завітанням співаки ми? Не пора Москві і Львові служити? У Празі, у Відні, — а як плакали ми, співаки, тесе. Не пора і разом з українськими Стрілками на концерт у Німечки Яблоним 19. серпня 1920 р...?

Коли не забувайте, Пане Головинні Дірігенті, як в історичній нагоді, бо ви тоді приїжділи й урочисто: "Повернувшись разом з галицьким Стрілцями на Львів через Київ".

Співаки "Осани" і "Моя земля" новим друзям у Львові, згадайте, з яким сумом і жалем сердечним співаки ми у Львові (19 вересня 1919, в церкві св. Варвари), "Вічна пам'ять" на лавках по заморожених українцях, жертвах польських звірств!

Коли на польських бенкетках будете споживати варшавських страви і пити-мне вино з лави, коли будете згадувати про чужим спечених поляками українських диток та жінок і нехай польське вино в келихах перед вами перетвориться в кров братів наших, Галичаних, до безсумніш наших друзів на землі нашої пролинує.

А як вертати-метесь з бенкету, Пане Головинні Дірігенті, хай стане перед Вами тій заворушеною теперішньої українцями Вашими Остапа Никанорського, тогосамого, що вивав нас з Вами у свій гошпід коло Стрия (24. квітня 1919 р.), того, що шлював блузу, яку Вас у сагову подорож...

Можливо, що згадаєте Вам, і коли звичайні люди (не артистичні) почувалися не чужі їм, коли не забувають Вас от пересидівши пошуків сиранивого українського громадянина і патріоту?...

От чер усі от спогнали, через ті обидви, я не сила мені разом з вами промовляти і подорожчик чи на Польщу, а хоч би через Польщу.

Одна пісня тепер мені на душі. Це та стара, жаліська, щезається "На риках Вавилона".

з яким завітанням співаки ми? Не пора Москві і Львові служити? У Празі, у Відні, — а як плакали ми, співаки, тесе. Не пора і разом з українськими Стрілками на концерт у Німечки Яблоним 19. серпня 1920 р...?

Коли не забувайте, Пане Головинні Дірігенті, як в історичній нагоді, бо ви тоді приїжділи й урочисто: "Повернувшись разом з галицьким Стрілцями на Львів через Київ".

Співаки "Осани" і "Моя земля" новим друзям у Львові, згадайте, з яким сумом і жалем сердечним співаки ми у Львові (19 вересня 1919, в церкві св. Варвари), "Вічна пам'ять" на лавках по заморожених українцях, жертвах польських звірств!

Коли на польських бенкетках будете споживати варшавських страви і пити-мне вино з лави, коли будете згадувати про чужим спечених поляками українських диток та жінок і нехай польське вино в келихах перед вами перетвориться в кров братів наших, Галичаних, до безсумніш наших друзів на землі нашої пролинує.

А як вертати-метесь з бенкету, Пане Головинні Дірігенті, хай стане перед Вами тій заворушеною теперішньої українцями Вашими Остапа Никанорського, тогосамого, що вивав нас з Вами у свій гошпід коло Стрия (24. квітня 1919 р.), того, що шлював блузу, яку Вас у сагову подорож...

Можливо, що згадаєте Вам, і коли звичайні люди (не артистичні) почувалися не чужі їм, коли не забувають Вас от пересидівши пошуків сиранивого українського громадянина і патріоту?...

От чер усі от спогнали, через ті обидви, я не сила мені разом з вами промовляти і подорожчик чи на Польщу, а хоч би через Польщу.

Одна пісня тепер мені на душі. Це та стара, жаліська, щезається "На риках Вавилона".

з яким завітанням співаки ми? Не пора Москві і Львові служити? У Празі, у Відні, — а як плакали ми, співаки, тесе. Не пора і разом з українськими Стрілками на концерт у Німечки Яблоним 19. серпня 1920 р...?

Коли не забувайте, Пане Головинні Дірігенті, як в історичній нагоді, бо ви тоді приїжділи й урочисто: "Повернувшись разом з галицьким Стрілцями на Львів через Київ".

Співаки "Осани" і "Моя земля" новим друзям у Львові, згадайте, з яким сумом і жалем сердечним співаки ми у Львові (19 вересня 1919, в церкві св. Варвари), "Вічна пам'ять" на лавках по заморожених українцях, жертвах польських звірств!

Коли на польських бенкетках будете споживати варшавських страви і пити-мне вино з лави, коли будете згадувати про чужим спечених поляками українських диток та жінок і нехай польське вино в келихах перед вами перетвориться в кров братів наших, Галичаних, до безсумніш наших друзів на землі нашої пролинує.

А як вертати-метесь з бенкету, Пане Головинні Дірігенті, хай стане перед Вами тій заворушеною теперішньої українцями Вашими Остапа Никанорського, тогосамого, що вивав нас з Вами у свій гошпід коло Стрия (24. квітня 1919 р.), того, що шлював блузу, яку Вас у сагову подорож...

Можливо, що згадаєте Вам, і коли звичайні люди (не артистичні) почувалися не чужі їм, коли не забувають Вас от пересидівши пошуків сиранивого українського громадянина і патріоту?...

От чер усі от спогнали, через ті обидви, я не сила мені разом з вами промовляти і подорожчик чи на Польщу, а хоч би через Польщу.

Одна пісня тепер мені на душі. Це та стара, жаліська, щезається "На риках Вавилона".

з яким завітанням співаки ми? Не пора Москві і Львові служити? У Празі, у Відні, — а як плакали ми, співаки, тесе. Не пора і разом з українськими Стрілками на концерт у Німечки Яблоним 19. серпня 1920 р...?

Коли не забувайте, Пане Головинні Дірігенті, як в історичній нагоді, бо ви тоді приїжділи й урочисто: "Повернувшись разом з галицьким Стрілцями на Львів через Київ".

Співаки "Осани" і "Моя земля" новим друзям у Львові, згадайте, з яким сумом і жалем сердечним співаки ми у Львові (19 вересня 1919, в церкві св. Варвари), "Вічна пам'ять" на лавках по заморожених українцях, жертвах польських звірств!

Коли на польських бенкетках будете споживати варшавських страви і пити-мне вино з лави, коли будете згадувати про чужим спечених поляками українських диток та жінок і нехай польське вино в келихах перед вами перетвориться в кров братів наших, Галичаних, до безсумніш наших друзів на землі нашої пролинує.

А як вертати-метесь з бенкету, Пане Головинні Дірігенті, хай стане перед Вами тій заворушеною теперішньої українцями Вашими Остапа Никанорського, тогосамого, що вивав нас з Вами у свій гошпід коло Стрия (24. квітня 1919 р.), того, що шлював блузу, яку Вас у сагову подорож...

Можливо, що згадаєте Вам, і коли звичайні люди (не артистичні) почувалися не чужі їм, коли не забувають Вас от пересидівши пошуків сиранивого українського громадянина і патріоту?...

От чер усі от спогнали, через ті обидви, я не сила мені разом з вами промовляти і подорожчик чи на Польщу, а хоч би через Польщу.

Одна пісня тепер мені на душі. Це та стара, жаліська, щезається "На риках Вавилона".

з яким завітанням співаки ми? Не пора Москві і Львові служити? У Празі, у Відні, — а як плакали ми, співаки, тесе. Не пора і разом з українськими Стрілками на концерт у Німечки Яблоним 19. серпня 1920 р...?

Коли не забувайте, Пане Головинні Дірігенті, як в історичній нагоді, бо ви тоді приїжділи й урочисто: "Повернувшись разом з галицьким Стрілцями на Львів через Київ".

Співаки "Осани" і "Моя земля" новим друзям у Львові, згадайте, з яким сумом і жалем сердечним співаки ми у Львові (19 вересня 1919, в церкві св. Варвари), "Вічна пам'ять" на лавках по заморожених українцях, жертвах польських звірств!

Коли на польських бенкетках будете споживати варшавських страви і пити-мне вино з лави, коли будете згадувати про чужим спечених поляками українських диток та жінок і нехай польське вино в келихах перед вами перетвориться в кров братів наших, Галичаних, до безсумніш наших друзів на землі нашої пролинує.

А як вертати-метесь з бенкету, Пане Головинні Дірігенті, хай стане перед Вами тій заворушеною теперішньої українцями Вашими Остапа Никанорського, тогосамого, що вивав нас з Вами у свій гошпід коло Стрия (24. квітня 1919 р.), того, що шлював блузу, яку Вас у сагову подорож...

Можливо, що згадаєте Вам, і коли звичайні люди (не артистичні) почувалися не чужі їм, коли не забувають Вас от пересидівши пошуків сиранивого українського громадянина і патріоту?...

От чер усі от спогнали, через ті обидви, я не сила мені разом з вами промовляти і подорожчик чи на Польщу, а хоч би через Польщу.

Одна пісня тепер мені на душі. Це та стара, жаліська, щезається "На риках Вавилона".

з яким завітанням співаки ми? Не пора Москві і Львові служити? У Празі, у Відні, — а як плакали ми, співаки, тесе. Не пора і разом з українськими Стрілками на концерт у Німечки Яблоним 19. серпня 1920 р...?

Коли не забувайте, Пане Головинні Дірігенті, як в історичній нагоді, бо ви тоді приїжділи й урочисто: "Повернувшись разом з галицьким Стрілцями на Львів через Київ".

Співаки "Осани" і "Моя земля" новим друзям у Львові, згадайте, з яким сумом і жалем сердечним співаки ми у Львові (19 вересня 1919, в церкві св. Варвари), "Вічна пам'ять" на лавках по заморожених українцях, жертвах польських звірств!

Коли на польських бенкетках будете споживати варшавських страви і пити-мне вино з лави, коли будете згадувати про чужим спечених поляками українських диток та жінок і нехай польське вино в келихах перед вами перетвориться в кров братів наших, Галичаних, до безсумніш наших друзів на землі нашої пролинує.

Бог ідейний, і немирушній як його ідея.

Хто хоче побачити той наріжний бік на перах побачити його велику ідею. Але такої сили немає.

А ми українці в Америці, в Канаді, в Бразилії — чи ми не Галичани?

Чи нам близький той бідний і гордий на свою любов до вої український народ Галичанин — чи може далекій як те море, що так далеко від нас?

Чи той білий наших ідейних братів не міг би перейти той віддал, аби дійти до наших ідейних братів?

Чи не могли б ми ніни сказати нашим браттям і сестрам в Бідні, нападів, світом забутій Галичанин, що ще ми з ними?

Чи не могли б ми ніни сказати нашим браттям і сестрам в Бідні, нападів, світом забутій Галичанин, що ще ми з ними?

Аби вони знали, що хотять вони не тільки і бідні, то ми ми того на них не забуваємо. Хотіли б ми, аби ми могли б більше ми хочемо побачити, бо знаємо, що як ти так бач?

Нині, перед Різдвом Христа, хотіли ж і мери на хресті за ідею, за правду, і в її ям викрес у славу; і перед роком новим, котрий несе життя нове не лише людям, але й ідеї. Хотіли б ми, аби ми могли б більше ми хочемо побачити, бо знаємо, що як ти так бач?

Чи ми, емігранти з Галицької України, всі разом і кожний з нас окрема, беремо участь у визвольній боротьбі нашого народу в Україні?

А то відповідно ми рівночасно дамо відповідаль на питання, поставлене в заголовку цієї статті.

Наша гадка не хоче відповідати на це питання, але кожний з нас чейже вартий самий, за себе відповісти перед собою, перед українським загалом в Америці і перед старим краєм.

ЩО РОБИТЬ УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ШИКАГО?

Шикагове серце не замало. — Сюрого року писали \$19.000 до старого краю.

(Допов. "Свободи").

Повітряним чолем читаємо з українських часописів, про застаті між американськими українцями на полі народним, і покинули до закладання Комітету в поміч різному краю.

Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Чи в зирахування, чи може з скарби ми вивели, тутешні люди, громадські предидили, що заверуку, а відтак бездіяльність, длатого перед роком зорганізували Всеукраїнський Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Чи в зирахування, чи може з скарби ми вивели, тутешні люди, громадські предидили, що заверуку, а відтак бездіяльність, длатого перед роком зорганізували Всеукраїнський Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Чи в зирахування, чи може з скарби ми вивели, тутешні люди, громадські предидили, що заверуку, а відтак бездіяльність, длатого перед роком зорганізували Всеукраїнський Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Чи в зирахування, чи може з скарби ми вивели, тутешні люди, громадські предидили, що заверуку, а відтак бездіяльність, длатого перед роком зорганізували Всеукраїнський Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Чи в зирахування, чи може з скарби ми вивели, тутешні люди, громадські предидили, що заверуку, а відтак бездіяльність, длатого перед роком зорганізували Всеукраїнський Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Чи в зирахування, чи може з скарби ми вивели, тутешні люди, громадські предидили, що заверуку, а відтак бездіяльність, длатого перед роком зорганізували Всеукраїнський Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Чи в зирахування, чи може з скарби ми вивели, тутешні люди, громадські предидили, що заверуку, а відтак бездіяльність, длатого перед роком зорганізували Всеукраїнський Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Чи в зирахування, чи може з скарби ми вивели, тутешні люди, громадські предидили, що заверуку, а відтак бездіяльність, длатого перед роком зорганізували Всеукраїнський Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Чи в зирахування, чи може з скарби ми вивели, тутешні люди, громадські предидили, що заверуку, а відтак бездіяльність, длатого перед роком зорганізували Всеукраїнський Окремий Комітет в Шикаго й Окремий в репрезентативний комітет в Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії й інших місцевостях. Хотіли піти, несли тієї роботи, що початки були в Шикаго.

На часі і корисно, заздалека, було подати для ширшого загалу, що зробили шикагове Українці в часі того застою.

Baltic American Line
Навігація по Російсько-Американській Лінії.
3 ВАРШАВИ ДО НЬЮ ЙОРКУ \$135
в тієї ціні зарплати всі оплати з виїздом американського поїзду.
По більшій інформації гостиність до: 130
A. E. JOHNSON & COMPANY, GENERAL PASSENGER AGENTS
42 BROADWAY, NEW YORK
або до наших уповноважених агентів.

своєнати, свій обов'язок до нашого старого краю.

Коли би в кожній місцевості наших братів наших ідеї Шикагове з допомогою різному краю, то певно виступили немоу, сироту і каліку з голоду і нужди.

Н. М.

Захолом Всеукраїнського Окремого Комітету в Шикаго укладено для 28-го подоліття торжественний концерт в трі роковини проголошення незалежності Української Народної Республіки.

О. Н. Спудистий в перенесенні своїх переліків історичного українського народу, вказав на його хибі, злиди і гнет в минульній, переконливо доклав, що найбільшій шкоді нашої спростовано зазнали бачи і в патріотичній історії і роздори. Отак як порівняти й інші народи — казав він, — то і у них було таксамо, доки не перекорилися, що всім злиди і жорстокостям наших держави скинути тільки тоді, коли злучилися в дивлення власного народу і збудована своєю державою. Таксамо і наш народ переживав

—

[illegible]